Ч. 2?8 (14.135). Львів, субота 7. вересня 1935.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 149.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-36. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Наглий приїзд мін. Тітулеску.

БУКАРЕШТ, 6. 9. ПАТ. Ціла преса обговорює наглий приїзд мін. Тітулеску, який приїде в суботу. Його прийме король і після того мін. Тітулеску виїде до Женеви. Права преса пише, що мін. Тітулеску зложить звіт про важливі справи, які обговорювали на конференції держав Малої Антанти у Блед і про які не згадував офіційний комунікат. Ліва преса пише, що на перший плян висунулась справа відновлення монархії Габсбурґів в Австрії. Мала Антанта змінила своє неґативне становище в цій справі.

В. Британія зміцнює свої впливи в Китаю.

ЙОКОГАМА, 6. 9. ПАТ. Лейт Рос, британський економічний дорадник, який їде до Китаю у фінансовій місії прибув нині до Йокогами. 11. вересня Рос зустрінеться з японським міністром закордонних справ. Японська преса здогадується, що метою місії Роса є змінити впливи В. Британії в Китаю.

Перед військовою диктатурою в Еспанії.

МАДРИД, 6. 9. ПАТ. Прем. Лєру відбув нараду з мін. Хіль Роблєсом у справі ощадностей. Зменшать число міністерств і тому дійде до реорганізації кабінету.

Поліція видала розпорядки, щоб не допустити до заворушень. Ці розпорядки знайшли живий відгомін серед населення. Праві кола говорять, що лівиця підготовляє революцію. Лівиця побоюється військового перевороту. Урядові кола здогадуються, що міністер внутрішніх справ хоче перешкодити можливим заворушенням у роковини жовтневого повстання в 1934. р.

Пропаґанда проти В. Британії в Єгипті.

ПАРИЖ, 6. 9. ПАТ. Авас повідомляє з Льондону: „Таймс" звертає увагу на зручну пропаґанду в Єгипті, який з приводу свого ґеоґрафічного положення звернув на себе спеціяльну увагу Італії. Нема вже сумніву, що в Єгипті ведуть зручну пропаґанду. Інформаційні аґенції, які виступають як пресові єгипетські аґенції оголошують і розсилають брошури та памфлети проти В. Британії до редакцій всіх щоденників у Каїро. Одночасно в брошурах вихвалюється Італію.

Представник през. Рузвельта в Токіо.

ВАШИНҐТОН, 6. 9. ПАТ. Державний секретар у департаменті війни Дерні затримається мабуть у Токіо по дорозі на Филипинські острови, де буде репрезентувати през. Рузвельта на святі з нагоди нової конституції, яку прийняв конґрес. Реформи конґресу Злучених Держав змагають надати Филипинам незалежність.

Міліон франків на працю для безробітної молоді.

БРЮСЕЛЬ, 6. 9. ПАТ. Кабінет потвердив торговельний договір з СССР і вислухав експозе прем. ван Зелянда. Рада міністрів признала міліон франків кредиту на орґанізацію осередків праці для безробітної молоді.

У Німеччині нема товщів.

БЕРЛІН, 6. 9. ПАТ. Щоб прийти з допомогою убогому населенню у придбанні товщів уряд рішив видати картки, на основі яких крамниці будуть признавати кожного місяця відповідну кількість тих продуктів.

Підвижка платень урядовцям.

БРЮСЕЛЬ, 6. 9. ПАТ. „Лібр Бельжік" пише, що від 1. жовтня платні урядовців збільшаться на 5 проц.

Ґордійський вузол.

АБІСИНСЬКА СПРАВА.

Звертаємо увагу Ш. Читачів на цю статтю, як вислів поглядів високого фахівця, авторитетного знавця військових та військово-політичних справ. — Прим. Ред.

Двацятого грудня 1934 року помістило „Діло" на своїх шпальтах мою статтю „Аконда плян на Далекому Сході", в якій намагався я аналізувати події на Жовтому материку, приходячи до висновків, що там поставила собі Японія широке завдання: захопити може й цілу Азію. Тоді пощастило в аналізі, бо останні події над Великим Муром можемо уважати черговим етапом того великого завдання.

Нині спробуємо оцінити ті події, що відбуваються ближче Европи, що безпосередньо зачіпають інтереси европейських держав, що тягнуть безпосередньо у свій вир одну з них, що відбиваються на рівновазі „роззброєння", викликуючи шалену будіврю нових літаків, танків та боєвих кораблів. Кажемо про абісинсько італійський конфлікт.

Тяжко було ставити прогнози й там на Далекому Сході, де лінії зудару сил були ясніші, ще тяжче тут, бо головним обєктом боротьби є країна мало досліджена, країна, яка по війні з Італією в рр. 1895-96, підчас якої абісинці під Адуа розгромили краще озброєні та вивчені італійські війська, не зявлялася на теренах світової політики, ні в пресі, ані в наукових чи воєнних дослідах. Тому не претендую на те, що ось ця прогноза буде вірна, лиш хочу познайомити українське громадянство з цією актуальною нині проблемою.

Випадково за час свого перебування в Академії Ґенштабу довелося мені слухати реферат одного з російських старшин, що їх правос-лавний російський цар висилав до „правосла-вної" Абісинії для організації її армії після А-дуа, і ці відомости дали мені нитку до орієнта-ції у вивченні того сучасного матеріялу, який я зміг дістати тут, та висліди якого, очевидно неповними, хочу з нашим громадянством поділитися.

І. РОДИ МОЖЛИВОГО ІТАЛІЙСЬКО-АБІСИНСЬКОГО ЗУДАРУ.

Можлива збройна зустріч між Італією та Абісинією відноситься до типу так званих „десантних" операцій, себто тих, підчас яких одна

з ворогуючих сторін мусить морем довозити свої засоби та армію, отже до типу тих десантних операцій, при яких сторона, що веде загарну війну, має, як бачу, терен, на якому висідає десант. У десантних операціях буває і так, що нема бази і її треба щойно в ході операцій робити.

Прикладом операцій першого типу у світовій історії воєн може бути англо-бурська війна, що велася у тій-же Африці, дервішськоанглійська війна з так званим „Божевільним Мулою" у горішньому Судані в безпосередній близькості до теперішніх районів можливої війни; до воєн другого типу: операції Наполеона І-го в тій самій Африці та кримська війна з Росією, яку вела англо-французько-турецька спілка.

Властивістю кожної десантної операції є залежність від морського перевозу, який, хоч і вигідніший від перевозу суходолом, економічно не є такий правильний, бо кораблі довозять може й більше, як поїзди, але відходять не так регулярно і вивантаження з них потребує значного часу й технічних засобів. До того залізничний шлях іде по території, яку легко оборонити, а на морські шляхи, доступні кожному, можна легко напасти.

Тому то при десантних операціях значно більше, як при звичайних, необхідно мати великі склади засобів, а до того й великі резерви людей у безпосередній близькій віддалі від районів боротьби, інакше виникнуть величезні затримки та тертя при веденні операцій. Необхідність мати такі великі резерви людей та склади засобів у безпосередній близькості терену можливих боєвих операцій вимагає будування житла та складів, а це знову обтяжує підготову операцій.

Всеж, якби не велика була підготова десантних операцій, їх ведення буде завжди затягатись через вимоги довозу. Наприклад боротьба Великої Британської Імперії з таким порівнюючи незначним ворогом, як дервішські повстанці, тягнулась 1 і пів року, а війна з Трансвальською та Оранжевою республикою (бурами) більше ніж два роки.

У цих двох випадках ми маємо ріжні умови шляхів і довозу суходолом: коли у війні з Суданці не було іншого шляху, як р. Ніль, у війні з бурами була досить розвинена сітка залізниць на терені операцій; але наслідки щодо війни були ті самі, вони були пропорціонально однакові щодо тих мас людей та матеріялу, що їх мусіли англійці доставити до районів операцій. Досить зазначити, що до бурських республик, які мали не повних 6 міліонів населення та при максимальному напруженні не мали більше як 100 тисяч під зброєю (що правда, з модерними рушницями, але з надзвичайно малою артилерією), мусіли англійці довезти коло 700 тисяч вояків, рахуючи лиш активний стан вояків, а не рахуючи всякої обслуги у запіллі. А для опанування ситуації та припинення діяльности бурського партизана Девета мусіли вибудувати низку „бльокгавзів", мати панцирні поїзди і т. д. (до речі: та війна вперше ввела панцирні поїзди як боєвий засіб, у 1899 р.).

Величезні незаселені простори також причинились до затяжности тої війни та до успішних операцій Девета.

Зазначім зараз-же, що Англія, вірніше Велика Британія (бо у війні брали участь і контингенти доміній та кольоній), вела війну з бурами сам-на-сам, бо за бурами не стояла ні одна з великих держав. Тільки незорганізована тоді опінія була по боці слабшого — бурів.

II. ІТАЛІЙСЬКІ БАЗИ В АФРИЦІ ТА ЇХ ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНА ОЦІНКА.

Італія має для створення бази для своїх можливих операцій в Абісинії дві свої кольонії: Еритрею, що лежить на північ від Абісинії, та Сомалі, що лежить на схід від неї. На терені Еритреї, що лежить здовж берега Червоного Моря, тягнеться аж до долини р. Адбора, допливу Нілю, гірське пасмо 2000—3000 метрів висоти, яке є продовженням тих гір, що вкривають цілу Абісинію; Сомалі, що лежить здовж берегів Індійського Океану, є властиво низиною 200—500 метрів над рівнем Океану.

Вже ця ріжниця робить Еритрею вигіднішою для створення бази, бо полекшує не лиш перебування на її території білих військових контингентів, але, як побачимо далі, й інвазію внутр абісинської території.

Ці дві кольонії лежать одна від другої у 900 до 1200 кільометрах повітряної лінії та поділені територіями чи то абісинської держави, яку зважимо в дальшому, чи то територіями французького чи англійського Сомалі. Отже вже це віддалення, не зважаючи на умовини територій, робить неможливою скоординовану італійську воєнну акцію з тих двох напрямів і цим унеможливлює використання умов подвійного охоплюючого базування, так, що кожний з тих напрямів: з Еритреї чи з Сомалі, треба розглядати як зовсім самостійні, так що фактично у східній Африці Італії довелось би вести дві війни, з окремим базуванням до кожної підготовою та окремими базуванням. Зовсім можливо, що ці дві операції будуть обидві офензивного характеру, чи то одна офензивна, друга дефензивна, але операції в обох напрямах неминучі. Бо Абісинія на початку операцій проти неї не залишить у спокою тої частини італійських кольоній, з якої наступу не буде; не залишить вже тому, що простори Абісинії не дають їй змоги зосередити всі свої сили лише проти одного напряму, і тому, що напевне все здатне до зброї населення Абісинії само візьме участь у війні, бодай з метою звичайного грабунку, чи з ненависти до білих взагалі, до італійців зокрема.

Кордон Еритреї з Абісинією довгий на 900 кільометрів, з Сомалі на 600 кільом., себто разом 1.500 км. (для порівнання: кордон Польщі з СССР має коло 1200 км.). Можемо собі легко уявити, скільки сил при відсутности доріг треба мати, щоб перешкодити наїздові абісинців на терені тих італійських баз, зокрема тоді, коли тубільче населення буде симпатіями не на боці італійському. Европейські умовини вимагають коло 200 модерно озброєних людей на кільометр для пасивної забезпеки краю; отже сама тільки забезпека своїх східньо-африканських кордонів вимагала би від Італії коло 300 тис. вояків. Віддаль Еритреї від Італії є ок. 4.000 км., до Сомалі 6.000 кільометрів морських шляхів, при чому на шляху лежить Суеський канал, який фактично є власністю Англії, бережений її гарматами та фльотою.

Обидві кольонії мають добрі господарські можливости для прохарчування великих мас людей, лише для використання тих можливостей необхідні величезні інвестиційні праці, головно для наводнення краю; в противному випадку не обхідний також довіз харчевих продуктів. У теперішньому стані культури у тих кольоніях мусить армія Італії вже тепер будувати артезійські криниці, щоб не загинути від спраги.

Густота населення не перевищує в обидвох кольоніях 20 осіб на кв. км., отже, зважаючи на примітивний спосіб життя тубільців, досвідчені італійські армії не можуть рахувати на будьяке приміщення на місці і мусять або будувати все наново, або жити у шатрах.

Ген. штабу генерал-хорунжий
Всеволод Петрів.

Українська преса про вибори.

„НОВИЙ ЧАС".

У статті п. н.: „*Соймові вибори*" („Н. Ч." з 6-го ц. м.) читаємо м. і. таке:

„...Треба признати, що положення, що витворилось після ухвалення нової виборчої ординації, поставило українців у зовсім відмінне положення від того, що в ньому нині опинилася польська опозиція. Для неї бойкот виборів має виключно характер боротьби за зміну політичного режиму. Польська опозиція свідома того, що коли йде про національні моменти, про оборону польськости, то всі польські посли, якої політично-партійної орієнтації вони не були би, заступати і боронитимуть польської національної рації. Інакше мається ця справа в нас. Боронити наших національних інтересів можуть тільки і виключно наші люди.

Маючи це на увазі, щоб уможливити вибір свідомих українців, провід УНДО-ня зробив виборчий компроміс з урядом. На підставі цього компромісу зміг він перевести крізь передвиборче сито тих кандидатів на послів, що їх намітив Центральний Комітет УНДО...

Покищо, годі передбачити, як виглядатиме політика українського парляментарного заступництва на терені законодатних установ.

Та вже сьогодні майбутні українські посли мусять у весь ріст здати собі справу з цеї великої відповідальности, що її беруть на себе перед українським громадянством.

А водночас мусять вони пам'ятати про те, що всеж таки вони вибрані послами (чи сенаторами) завдяки довірю і піддержці українського зорганізованого громадянства і тому його голос мусить бути для них все міродатним. Так, як досі, так і в майбутньому, мусять вони і в найтяжчих умовинах стояти на сторожі національних інтересів і протиставитися всім затіям, відкіля вони не виходили!.

Одначе, з поставленням вимог з боку українського громадянства до майбутніх послів вони мають теж оправдані вимоги і до тогож громадянства. Українське громадянство мусить пам'ятати про те, що повага і сила його заступництва залежатиме від піддержки, сили й зорганізованости самого громадянства. Так, як у міждержавному житті, так і в відносинах народів, заступник держави чи народу може говорити рішучим голосом тільки тоді, коли знає, що за ним стоїть зорганізована сила. І тому, не зважаючи на посторонні такі чи інші впливи, українське громадянство повинно взяти активну участь у виборах і цим в основі скріпити становище майбутнього парляментарного заступництва. Бо лише тоді можна буде ставити до них вимоги, якщо вибір їх в кінцевому ефекті не иноситиме знамени чужої ласки, але коли він буде виявом збірної волі. Бо тільки тоді українське парляментарне заступництво матиме в очах офіційних чинників належну повагу, без чого оборона національних прав не до подумання.

А вкінці — хто зна, чи деяким польським кругам не залежить на тому, щоб неучастю українців у виборах оправдати недодержання виборчого компромісу, і якщо не зовсім позбавити українців парляментарного представництва, то звести його до мінімального числа.

„НАШ ПРАПОР".

У передовій статті „Нашого Прапору" з 1 ц. м. п. н. „**За представництво в законодатних установах**" находимо такі міркування:

Дня 8. вересня ц. р. відбудуться, як відомо, перші соймові вибори на основі нової виборчої ординації. Ця ординація — як теж відомо кожному унеможливлювала нам поставити своїх кандидатів. Одначе наслідком компромісу з міродайними чинниками поставлено на листу таких наших кандидатів, які в більшості були вже в попередніх соймах і які теж булиб увійшли до майбутнього сойму, якщо обовязувалаб давна виборча ординація.

Склалося так, що вибори на основі нової ординації зійшлися через компроміс з заповідженням нової, ближче неозначеної політики. Це справу ускладнило. Бо дехто уважає вибори чи голосування за плебісцит чи хочемо такої виборчої ординації, чи ні; дехто, що попікся на компромісі при громадських виборах, вважає вибори за плебісцит за, чи проти компромісів, а віншій дехто уважає, що голосування це плебісцит за, чи проти нової політики.

Очевидне є, що голосування не є плебісцитом ні за, ні проти цих трьох справ, які належалоб відріжнювати одну від одної. Нова ординація обовязує і ми її не змінимо, ніякою приявністю чи неприявністю у виборах; старе не вернеться...

...Зрештою, тут уже не річ в ординації, але в її виконанні. Навіть за старої ординації обтяли нам в останніх виборах число послів на половину...

...Голосування є тільки виявом нашої волі, чи хочемо мати представників у соймі, і чи наші кандидати мають у нас довіря. З уваги на те, що нема слушної причини, яка казалаб нам зрезигнувати з представництва на варшавській трибуні, нема теж причин, чому ми не малиб голосувати за людьми, які в більшості вже були репрезентантами в попередніх соймах і цю функцію чесно сповняли.

Якщо вважали ми за потрібне взяти участь у громадських виборах, то тим конечніше є мати представників у соймі та сенаті.

У вірі, що вибрані наші посли сповнять гідно своє завдання у цих важких часах та оправдають наше довіря — йдемо голосувати!

„НАРОДНЯ СПРАВА".

У популяр. тижневику „Народня Справа" з 8. ц. м. у статті „Ідемо, чи не ідемо до виборів?" читаємо:

В неділю, дня 8. вересня відбуваються вибори до сойму. Досі ми написали про нову виборчу ординацію, подали деякі передвиборчі інформації, а також список українських кандидатів.

Тепер скажемо, що на наш погляд — до виборів треба нам і цього року піти і розуміється віддати голос на українських кандидатів. Коли перед нами при новій відомій ординації стало питання: мати, чи не мати своїх заступників у законодавчих установах Польщі, — коли вибрати таких заступників можливо, — то мусимо поставитись до тих виборів позитивно (прихильно) і піти до голосування, хочби тому, щоб потім друга сторона не могла

разі неприхожих для нас своїх ухвал (напр. нових законів) оправдуватися тим, що там нас не було, отже ніхто не міг знати про наші домагання.

Зрештою йшли ми, наприклад, до громадських виборів, щоб мати свого солтиса і свого війта, хоча і там не мали великих надій на успішність наших голосів ні на здобутки наших заступників, — то чому не малиб піти і до цих виборів, де річ іде про заступництво в найвищих державних установах. Не зрікаймося так легко і того представництва, бо це не є в інтересі народу.

Не лежить також в нашім національнім інтересі, показувати через виборчу повздержливість якесь недовіря до тих українських кандидатів, які є на листах. Бо хоча ті кандидати опинилися там завдяки порозумінню з адміністраційними чинниками, то мусимо мати на увазі, що їх предложили таки українські національні політичні організації (партія УНДО й Українська Народня Обнова) і що в тім випадку друга сторона уможливила кандидатури таких людей, що заслуговують на наше довіря. Одні з них (більшість) уже були нашими послами й певно тепер були би ними й при іншій (свобіднішій) ординації з нашої волі, бо це знані нам громадсько-політичні діячі, — а іншим також досі не можемо нічого закинути. Колиж іще подумати, що при теперішній ординації взагалі неможливо булоб поставити нам своїх кандидатів в інакший спосіб, то лишається одно: маючи на листах кандидатів, гідних довіря, голосувати на них.

Ідучи до голосування, ми покажемо свою добру волю, вислати до законодавчих установ тих своїх людей, що хоча (через нову ординацію) опинилися на листі не зовсім незалежно, але є гідні нашого довіря. Коли ще можемо таких людей вибрати нашими послами, то не зрікаймося того права.."

—o—

В повені брехонь. клевет і „револяцій“.

ПАН ПАЛІЇВ ДУЖЕ СЕРДИТИЙ.

Останні числа часопису „Батьківщина“ роблять просто несамовите враження. Начальний редактор згаданого часопису п. Дмитро Паліїв втратив панування над своїми нервами і кидається зглядно обкидує грязюкою і ідеольогію і також і провід УНДО і поодиноких діячів і кандидатів на послів і сенаторів. Опрокину тільки деякі брехні, наклепи і „ревеляції“ Паліїва, а це без сумніву кине жмут світла на нікчемні засоби часописної боротьби, якими послугується в поємній цей сумної слави лицар „пера“.

ПАН ПАЛІЇВ НЕ МАЄ ПРАВА ДЕКЛЯМУВАТИ ПРО ІДЕОЛЬОГІЮ І ПРОСТОЛІНІЙНІСТЬ.

У двох статтях поміщених в чч. 3 і 4 місячника „Шлях Нації“ виказано наглядно, що „Фронт Національної Єдности“ не має ніякої ідеольогії, а редактор „Перемоги“ і „Батьківщини“ п. Паліїв це звичайний анархіст-отаманець, яких так багата українська земля. Цікавих відсилаю до цих статтей, а сам займуся чим іншим, а саме, як виглядає в практиці „простолінійність“ ред. Паліїва. Отсе кілька квіток „простолінійности“.

1) В 1923 і 1924 р. мав редактор Паліїв „орієнтацію“ на схід і навіть виїздив з краю для практичної реалізації орієнтації. В звязку з цим поставив у прикре положення цілий ряд людей своїм браком дискреції. Чи може заперечите це п. редактор Паліїв?

2) Редактор Д. Паліїв, як посол до сойму, перший в 1929 р. поставив внесок на Президії УНДО, щоби при всіх важніших позиціях державного буджету домагатися підмог на українські освітні, культурні, наукові і шкільні товариства й установи. Цей внесок Паліїва принято на Президії УНДО і поведено відповідну політику в соймі.

3) Ред. Паліїв як посол перший з політиків пішов на чолі делегації до міністра суспільної опіки в часі його перебування у Львові і поставив цілий ряд конкретних домагань і постулятів.

4) Ред. Паліїв, як посол, перший перевів ухвалу на Українській Парляментарній Репрезентації, що належить навязати контакт з польськими громадянськими колами для демобілізації польської суспільности і сам брав участь в дискусійних вечорах, улаштованих в Інституті Бадань Народовостевих.

Поступки Паліїва під 2, 3, 4 це ніщо інше, як пятнована п. Паліївом опісля реальна політика. Пригадаймо собі, які громи кидав ред. Паліїв, коли опісля робило те саме УНДО, але без редактора Паліїва. Таж ред. Паліїв пятнував остро політичні інтервенції у представників центральної і краєвої влади і участь українців у дискусійних політичних вечорах у Львові. У ред. Паліїва є муринська етика уважати добрим і корисним те, що він робить, а уважати злочином, угодовством і національною зрадою, коли те саме роблять інші.

5) Редактор Паліїв свого часу підтримував на програмовій комісії УНДО гасло територіяльної автономії українських земель у Польщі, а коли не вдалося йому довести до принятття одної політичної резолюції і не узглядено його домагання щодо зроблення його головним секретарем УНДО, став запеклим ворогом автономістичної резолюції.

Такто на ділі виглядає простолінійність Д. Паліїва.

ЛАЙДАЦЬКИЙ ЗАМІТ.

Ред. Паліїв посувається у своїй нікчемности так далеко, що в ч. 33. „Батьківщини“ робить лайдацький заміт, що деякі кандидати на послів і сенаторів уважають мандат виключно засобом рятування своїх надщерблених фінансів. Таких голословних, анонімових, бо без подання імен, прізвищ і фактів, замітів не робить чесна людина. В один час редактор Паліїв хотів їхати в „Перемозі“ на конику двопосадовости, але скоро зліз з того коника, бо при ближчому розгляді часів посłування ред. Паліїва вийшли на яв ревеляційні сензації. За часів послування належав ред. Паліїв до найкраще ситуованих людей на Галицькій Україні, бо побирав крім посольської ще 2 другі платні, а саме як начальний редактор „Нового Часу“ і як закордонний референт У. П. Р. Але це ще не все. В процесі ред. Паліїва з власником концерну „Нового Часу“ п. Тиктором вийшли на яв в зізнаннях п. Тиктора ревеляційні дані про грошеві „зделки“ ред. Паліїва і він не запізвав п. Тиктора до суду. Зі сказаного виходить ясно,

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

ДЕНИС ЛУКІЯНОВИЧ.

Стрілецькі двацятки.[1]

Жовтневий похід У. С. С. на Стрий.

В селі Луці (стрийського повіту) в сам празник (на св. Дмитра 7. 11. 1914 р.) звився місцевий учитель Василь Багрій, У. С. С., але переодягнений. У панотця за столом, у домашньому кружку та серед найблизчих панотцевих сусідів, молодших і старших, росказує він про свої воєнні пригоди.

— Знаєте, нас вивезли із Стрия на Закарпаття. Ти може не чули, стрілецтво спинилось аж у Гороньї за Мукачевом. Ще нам не всім роздали верданя[2]) й однострої, і то мадярських ополченців, а вже з австрійської команди, 26. вересня, як москаль наблизився під мадярську границю, прийшов наказ: три стрілецькі сотні: Горукову, Вбенського і Будзиновського розбити на стежі, стрільця по двацять, і до Воловця як стій транспортом.

Австрійські частини тоді вже просто втікали з границі, бо москаль все далі й далі вгризався в Закарпаття, а нам у Воловці кинуто наказ: „Або прохоплятись, або пробитись на зали ворога в Галичині, і там його нищити!“

Я хотів у двацятці Василя Дайковського. На горі Бескид ми наскочили на бій. Австрійський курінь, помішаний з мадярським ще не зайняв своїх позицій, а вже без ладу наосліп тікав. Мусіли й ми податися взад з частинами; стрільців перегруповано, і я опинився в четаря Цяпки.

Він до нас, як батько. Покрутив вуса, довгі, волошські, тай каже: „Перший випад — це спроба і школа... евентуально, бо ніхто ще практики не мав в ході двацяток. Ми спрактикуємо, евентуально. Розглянться, хлопці, як і куди, а за другим разом, евентуально, знаючи дороги, з мапою, з компасом і з манліхером[3]) та ще й здобувши досвід, евентуально, — підемо далеко і сміло, якщо нас вишлють, евентуально“.

Знайшли ми в борі захисний гущак, там наш четар розбив табор і кожного ранку, в полудне, і під ніч, по двох стрільців на стежі висилав, а нам наказав вправляти. Не стало харчів — ми до Гороєди. Двацятка ціла, здорова, нерушений і неголодний ніхто. Який там рапорт Цяпка склав перед отаманом — не знати, але його двацятку якстій розвязали, а нас небаром усіх повтикали в кілька пятнацяток, бо вже новий прийшов наказ: сотні пересипати в пятнацятки.

Рушили свіжі пятнацятки на північ — я з віступом Вовком. Наше завдання було те саме, що й раніш: нападати стежі, нищити обози, палити й бурити обєкти[4]). Вовк не казав нам про якісь спроби і школи, загнався з нами на галицький бік. Там бушували ми як партизани, та замісць ворога, наскочив на нас мадярський відділ, що мародував. Якась розбита сотня, що від вогню втікла. Вважали нас за братні душі, наче ми теж якісь дезертири. Колиж розмовились і правди дізналися від Вовка, мадярський сотник убгав нас у свою сотню, додавши нам кілька своїх підстаршин.

Сотня сховалась у лісі, реквірувала як могла, а нас тримала як свою ведету на шпилях горбів та посилала на стежі. Тимчасом від Сморжа і Апаберґу потиснув москаль, а на нашу сотню страх упав великий — ради нема. Хоч-не-хоч під Тухольку звернули непишна. Ми в аванґарді.

Та ми рвалися до бою, щоб першими вистрілами прогнати наїздника з рідної землі. Мадярська сотня? Ге, ге! Без змови ми кинули П, не глянувши поза себе. До отамана Гриця Коссака не пустив нас якийсь капітан-німець. „Віват Україна! — крикнув він Вовкові — ставайте до бою! Эх нашу пятнацятку з мого куреня сотню мадяр пішлю Коссакові. А бій уже висить, випаде сьогодні, а може завтра...“

І так ми попали в бої за Тухольку, що почалися 9. жовтня під вечір. Сам ґенерал Гофман, командант корпусу, вів особисто команду. Тиждень тому два він на Закарпатті з найкращих частин корпусу зложив ударну дивізію до скорих наступів, і здовж границі маневрував бравурно з нею, криваво свій похід значив, поки під Бескидом ворожий вал вигнув у лук; качав його, товк, скотив під Лавочне; там проломив і з Опору скочив на джерела Стрия-річки, саме під Тухольку. А на карках москалів їхав курінь Коссака, що так завзято, по кістки у крові, обороняв і вдержав тунель під Лавочним, не дав його висадити.

Від тієї битви ґенерал Гофман змінив свою думку про українців. В приязні своїй ґенералиці він похвалу Коссакові читав: „Твій курінь — моя еліта, січовий стрілець — мій найкращий вояк, нір!“

Похвала не на вітер, бо також і цей найтяжчий, триденний бій за ключ до Звинія вирішив Коссак на горі „Лисій“. Гекатомбу[5]) жертв коштувала ця така недоступна, стрімка гора — Коссак стрільців не жалував! Та ще, як ми наступали, така снігова рванула, так фурджелив вихор, — світа не видати! Але стрільці кляту гору взяли, втримали й подарували Гофманові весь терен між Опором і Стриєм, двома артеріями з високих гір. Це була добича самих Усусусів і він за неї вдруге нас хвалив. Адже на його очах Український Січовий Стрілець перший кидався в бій останній грудьми заслонив тих, що відступали з поля.

(Далі буде.)

[1]) У повісті під цим заголовком опише автор пригоди трьох У. С. С., що ходили на розвідну службу, зразу в стрілецьких двацятках, згодом на службі в австрійських командах.

[2]) Австрійські військові кріси ще старої системи.

[3]) Австрійський військовий кріс, уліпшеної системи.

[4]) Будинки, склади і мости.

[5]) Сто волів — дуже велике число.

що редактор Палїїв сам маючи масло на голові повинен був мовчати, або подати заміти не анонімові, а в такій формі, щоби можна було запізвати його до суду.

ОСТАННЯ „РЕВЕЛЯЦІЯ".

В ч. 34. „Батьківщини" в статті „Проти забріханости" публікує ред. Палїїв „ревеляції" про мене. Він містить опубліковану дня 15. листопада 1930 р. в „Ілюстрованому Краківському Курієрі" фотографічну знимку моєї заяви зложеної в Берестї про зречення посольського мандату й усунення з політики. З цієї заяви робить ред. Палїїв висновок, що я не кандидував до сойму не тому, що тоді сидів у Берестї лише тому, що підписав заяву про зречення.

Хто забріханий?

І ці останні твердження ред. Палїїва є звичайною брехнею. Моя заява не мала ніякого впливу на моє кандидування. Найкращим доказом цього є те, що посол Вітос у Берестї підписав теж заяву про зречення, але Головна Виборча Комісія не приймила до відома цієї заяви як зложеної серед специфічних умовин і він став послом. Про це писалося свого часу в пресі і про це повинен знати ред. Палїїв. З цього виходить, що я не вийшов послом в 1930 р. з тих самих причин що ред. Палїїв і інші українці — берестейські вязні.

Редактор Палїїв знає добре детайлї моєї заяви і обставини серед яких вона мала місце і ні він, ні ніхто інший не робив мені з того приводу ніяких замітів. Коли він робить це тепер на кілька днів перед голосуванням, то це є звичайна передвиборча нікчемна демаґоґія. Отже не я, а ред. Палїїв обріхує українське громадянство.

Володимир Целевич.

Свято 30-ліття Національного Музею у Львові.

Рада Союзу Прихильників Національного Музею на свому зібранні 4. вересня 1935. р. встановила ось такий порядок святкування XXX-ліття Наукової Фундації Високопреосвященого Митрополита Кир Андрея: відкриття памятника Основникові Національного Музею, твору мистця-скульптора Сергія Литвиненка; концерт „Українська пісня впротязі 30 літ" у виконанні Марії Сокіл а Антоном Рудницьким при фортепіяні; відкриття вистави модерного українського мистецтва із ушануванням памяті бл. п. Олекси Новаківського. За час вистави відбудуться ще: концерт фортепіянових композицій, вечір сучасної поезії, день мистецтва і святочне зібрання для огляду праці Національного Музею за 30 літ істнування. Речинці означиться в найближчому часі. Вступ на свята тільки за поіменними запрошеннями, як картами входу.

З огляду на те, що вся програма буде виконана в докладно означеному часі в салях Музею з обмеженим числом місць — Секретаріят СПНМ просить цим усіх Громадян, що бажають бути на цих святах, зголосити найдальше до 15. ц. м. свою участь у них попередньою вплатою на закупно творів мистецтва по: а) 10 зол. від особи, з правом постійного вільного вступу на саму виставу та на всі концерти, „вечори", „дні"; б) 6 зол. із правом вступу на концерти пісні й фортепіянових творів і на виставу; в) 5 зол. з правом участи у святі першого дня зі вступом на виставу і на зібрання Н. М.; г) 3 зол. на фортепіяновий концерт і на виставу; д) 2 зол. на вечір поезії і на виставу.

Вступ на саму виставу поза концертами і зібраннями 1 зол. без запросин.

Окремих афішів не буде; запросин без попереднього зголошення не розсилається.

СЕКРЕТАРІЯТ СОЮЗУ ПРИХИЛЬНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ
вул. Мохнацького 42., телеф. 258—03.

Десять кіп стяжок і усміхів.

(Одна невідбута розмова про народню ношу).

Недавно дістаю письмо: Філія „Просвіти" в Бродах запрошує Вас на вечір народньої ноші.

Люблю гарні думки, а ще ліпше гарні діла. Тому поквапно користаю з запрошення та йду до Муз. Товариства.

Розглядаюся цікаво довкола. Саля гарно прибрана килимами, зеленю й українськими строями, подібна до зачарованого ліса з оповідань старої бабуні або дядька Кота. Добре годяться з тією салею усміхнені лиця дівчат і хлопців. Радісні, веселі як на небуденне свято.

Починається забава. Довгими хороводами пливе українська ноша. Строї: полтавський, волинський, подільський, чергуються немов у безконечнім ході. Цілі оберемки вишивок, десять кіп стяжок, і багато добрих надій і усміхів! До безжурної молодости і... зажуреного жюрі.

Орхестра „Бояна" теж не дармує. Стилізує народню ношу. Грають танга, фокстроти. На щастя пригадали собі про коломийку. Від присюдів і голубців вгинається підлога. Перед ведуть Гаї Дітковецькі. Знамениті гуляки! Гідні учеників самого Авраменка. Гуляють як пристало молодим українцям: по козацьки. Ціла саля оплескує і заздрить Гаям таких гарних хлопців. А вони немов би хотіли виправдати загальне признання, гуляють щераз „Запорожця". Шоблюками вибивають такт і легкою спритністю захоплюють глядачів, особливо дівчат.

„На другий попис ми теж мусимо з чимось виступити перед людьми" — почув я розмову двох „заздрісних" з Берлина.

Але ось скінчили грати. На зміну музикам дівчата починають співати. Стрілецькі пісні, так велить звичай, мають першенство. Знову „похилилася червона калина", знову „поїхав стрілець на війнонькУ", щоби „розвеселити нашу Україну".

Потім співають легко і гарно про якесь „дівча, що стояло в сінех" і бажають когутові приємної кульги за те, що добре сповняв свій обовязок. Іншим жартам і співам не видко кінця. Так добре всім! Неначе діти поза забавою не бачать світа. Нехай! На клопоти ще буде час.

Хтось піддає добру думку і могутній хор 400 співаків обіцює:

З серця кров і любов
Все Тобі віддати в боротьбі! — — —
За Україну, за її волю!

Де вони так навчилися співати?

Йду з цими питаннями до господаря цього свята. Голова Філії „Просвіти" мецен. Жовнірчукова не має ні хвилини часу. Про все мусить думати, за все відповідати. Повідомляють, що на салю прийшов непрошений гість, що в буфеті не стало хліба, що хтось там згубив плащ, що... Все-ж оповідає мені радо про життя „Просвіти" в повіті.

„Чи нинішний вечір це поглядова лекція як наша молодь має вбиратися, бавитися і добре проводити вільний час"? — питаю.

„Так! Ви вгадали" — відповідає мені вічливо п. голова. „Десятки статей, рефератів і розмов, що більше, навіть добрий примір не зробить того, що така „лекція".

„Ми мусимо прогнати з сіл міську ношу, дрантиву і погану. Наші вишиванки не можуть захоплювати тільки чужинців. Це нас не вдоволяє, що Катовиці переймають нашу гарну ношу, а забуває про неї: наше село. Це одно. А друге: сільська молодь не знає здебільша як організувати добру забаву. Нераз я бачила, по читальняних забавах — нібито дрібниці, а таки докази некультурности — як з папіроскою в устах або з палкою в руках гуляли!"

„А врешті: Ми, просвітяни, це велика родина свідомих і передових українців. Треба ж цій родині зійтися разом при праці і при забаві. Одна і друга організує і вчить. А нам цього треба більше як кому іншому. Годитеся зі мною?"

Притакую. І на скору руку прошу інших інформацій. Довідуюся, що на салі є поверх 500 учасників, членів читалень з Гаїв Дітк., Бродів, Берлина, Конюшкова, Білявець, Ясенова, Дуба, Корсова, Суховолі, Монастирка... Ще хотів дальше питати але годі було. Хтось прийшов з новими претенсіями і скаргами.

Я подякував за добрі слова. П. голова пішла порядкувати. Незмучена і рада всім допомогти.

А тимчасом жюрі приглядалося дівчатам і їх строям. Кому признати нагороду? Кого вирізнити? Тяжкий вибір. Тим тяжший, що траплялося гарній дівчині мати не дуже особливу ношу. А членом жюрі був дир. Юрко Чубатий...

Все таки по довгих торгах нагороди признали пп. Татаринській, Швалюківній, Діликівній і Хомичівній. На окремі вирізнення заслужили пп. Чумівна, Рудкевичівна і Пампухівна.

Кілько було невдоволених — не знаю. Але знаю, що брідська „Просвіта" добре зорганізувала дуже гарну думку. Колиб не пияцький буфет — ми мали би симпатичний спомин із Бродів.

Ярослав Сперанський.

З нового черчанського сезону.

Головний сезон закінчили дві імпрези: вечерниці, бенефіс орхестри Яблонського-Костюка та концерт Евгенії Зарицької. На вечерницях був дуже милий настрій, наша орхестра була невтомна, літні і балеві сукні мали багато барв. Вибрали тут теж „Міс Черче 1935. рік": панну Олю Патрилівну з Перегінська, з двома прибічними дамами: Наталкою Вербенець з Ярослава й Іреною Яросевич із Львова. Коломийку танцювали тільки старші; молодші її не вміли.

День по вечерницях, 19. серпня, відбувся концерт Евгенії Зарицької. Програма концерту була ріжноманітна і добре добрана. Хоч і перевтомлена вечерницями публика явилась численно. Поводилась зразково; жаль тільки, що управа підприємства не заборонила курити; нелегко співачці співати в накуреній салі. З українських авторів чули ми пісні Барвінського, Степового й Альчевського та деякі народні пісні, далі арії з творів Ґлюка, Сен-Санса і Бізета; з пісень німецьких авторів Шуберта і Штравса; з італійських Респіґі і Скарлятті. Дуже вирівняно і викінчено заспівала Зарицька „Двійника" Шуберта. Голос Зарицької — меццосопран альтової закраски. Концертантка дала чисту інтонацію, добру дикцію і тонку інтерпретацію. Публика вітала з ентузіязмом молоду співачку, яка і зверхнім виглядом здобувала серця слухачів.

З особливою вервою і молодечим темпераментом відспівала три арії з „Кармен". Бажано було б, щоб ця талановита співачка показалась публиці не тільки в сезоновому приватному концерті, але і на самостійному концерті у Львові.

І так закінчився головний сезон в Черчу. Листя дерев непомітно жовтіє, а золота осінь за плечима. Кожного гостя очікують як рідного і оточують його особливою увагою та дбайливістю. Лікуванці їздять до Рогатина оглядати стару церкву — оглядають стару церкву в Черчі, читають листи від рідні і кримінальні страхітливі романи, купаються, лікуються і привозять до дому не тільки „алябастри", але і проміччя сонця.

М. Нижанківська.

Страшні розміри знищення на Фльориді.

НЮ ЙОРК. 6. 9. ПАТ. Керманич рятункової акції на Фльориді каже, що підчас буревію, який навістив західну частину півострова Фльориди, згинуло 400 ветеранів, які працювали в таборах праці у Кіс. Тому, що нема домовин, тіла деяких жертв спалять. Керманич відділу Червоного Хреста повідомляє, що число ранених перевищує 222, з них 25 є дуже тяжких.

През. Рузвельт доручив зорганізувати допомогу для жертв катастрофи на Фльориді. Одночасно приказав перевести слідство, чому занедбано засоби осторожности, які могли зменшити розміри катастрофи в таборах праці колишніх комбатантів.

Нові потвердження політичного голоду на Україні.

НЮ ЙОРК, 19-го серпня. (Вл. корр.) Учора розпочав „Ню Йорк Американ" нову низку статей про страхіття в Совітах. Тепер пише їх Адам Тавдул, що якийсь час був у Харкові з американським комуністом Фредом Білом. Тавдул мав теж цікаву життєву кар'єру. Як був малим хлопцем, він син російського залізничого урядовця на Сибірі, стрічався з революціонером Миколою Скрипником. Це було ще за царських часів. Коли Адам підріс і разом з батьком попав у ряди революціонерів, вони втікли до Німеччини. Адам блукав по ріжних краях і як фаховий інжинір мав нагоду діставати добру роботу. Перебув довший час в Америці, аж як почув, що в Совітах комуністичний рай, вибрався туди в 1931. р. і відразу дістав добру посаду в Харкові. Тут допустили його до урядових тайн, головно став його другом сам Скрипник, коли пригадав собі побут в домі Тавдула. Від Скрипника довідався Адам багато подробиць про голод на Україні, про його боротьбу проти винищування України Москвою, про те, як Сталін признав, що треба змінити політику супроти селян та про неласку, в яку попав Скрипник через свої докучування. Потверджує вістку Біла, що Скрипника вбили за його опозицію проти виголоджування України, потім ще й оклеветали, що Скрипник був у змові з ворогами Совітів. Від Скрипника довідався Тавдул, що на Україні вигинуло 10 міліонів людей в рр. 1932—1933. Ці вісти потвердив опісля ґенерал Балінський, права рука ґенерала Ворошилова, совітського міністра війни. А „товариш" Вальд, якого харківський відділ ҐПУ висилав на карні експедиції по околиці Харкова, сказав Тавдулові, що цілі села, ба й цілі повіти цілковито винищені, населення вимерло, місцеві совіти повтікали. Декого з них опісля зловили й розстріляли.

Ґенерал Балінський признав, що таку політику винищування голодом населення Кавказу й України приняли Совіти за систему політичної боротьби проти селян за те, що вони негодували на колективізацію. В околиці Уралю, Волги лютував директор челябінського заводу, Ловін. Він слухав наказів Москви і винищував не-російські народности, як українців, татарів, кірґізів, башкірів. Це була політика Москви, щоби насадити по колективах правдивих русских та в той спосіб сконсолідувати російське панування над тими племенами.

Голод розпочався з посухи, цього вхопився Сталін, щоб до решти добити населення країн, навіщених стихійним нещастям.

Сталін осягнув своє, бо тепер в тих краях лише спустошення і дикі поля. Нема населення, нема управи ріллі, нема нічого.

—o—

З виборчого руху.

ПЕРЕДВИБОРЧА НАРАДА В ГОРОДКУ.

В четвер, 5-го вересня ц. р., відбулася в Городку передвиборча нарада представників усіх громад Городеччини. На нараді промовляв і давав інформації в справі виборів та в справі голосування дня 8. вересня б. посол городецької округи д-р Степан Біляк. На нараді промовляв також м-р *Андрущишин*, що поставлений на кандидатській посольській листі у львівській окрузі на четвертому місті. В Городку перед двома тижнями відбулося було велике передвиборче віче, на якому промовляв *ред. В. Мудрий*. Теперішня нарада мала за завдання дати виборцям практичні вказівки для голосування згідно з інструкціями проводу УНДО. Хід нарад був дуже діловий та поважний. Всі учасники рішили віддати некреслені картки при голосуванні.

ПЕРЕДВИБОРЧА НАРАДА В РЕМЕНОВІ, ЛЬВІВСЬКОГО ПОВІТУ.

В четвер, 5. вересня, відбулася в *Ременові* заходами Повітового Народнього Комітету передвиборча нарада, на якій промовляв у виборчих справах голова ПНК ред. *Гриць Гладкий*. По рефераті відбулася дискусія, в якій забирали слово місцеві селяни. Вони ставили численні запити, на які давав всебічні виєснення ред. Гладкий. Місцеві націоналісти вживали всяких засобів, щоб не допускати людей на нараду. Одначе це все одно нараді не перешкодило. Навіть ті, що стримували людей від участи в нараді, вислухали її з увагою через вікна.

ВИБОРЧИЙ РУХ У ТУРЧАНЩИНІ.

В турчанськім повіті йде оживлена виборча акція. В останніх днях (31. VIII. і 1. IX.) приїхав на виборчий терен кандидат на посла з 76. округи (Турка, Самбір, Добромиль) *Гриць Тершаковець*, який з членом П. Н. Комітету *д-ром Дмитром Марківом* відбув низку виборчих конференцій і віч, а саме: 1) у *Висоцьку Вижнім*, 2) *Борині*, 3) *Комарниках*, 4) *Ботелці Нижній*, 5) *Ботелці Вижній*, 6) *Синьох* і 7) *Беньовій*. В цих нарадах і вічах були заступлені також громадяни-виборці з сусідніх громад. — П. *Тершаковець* промовляв і виясняв наше положення та причини, які склонили наш провід взяти участь у виборах. По вічу відбувалась дискусія. На всіх тих нарадах і на вічах виборці висказували довіря для Проводу УНДО, одобрили його політику й рішили взяти масову участь у виборах, віддаючи картки до голосування без ніяких черкань і змін. — Також інші члени П. Н. Комітету, як *д-р Кондрат*, *д-р Бобій* та п. *Андрій Горечко*, відбули низку виборчих нарад і конференцій в Турчанщині з успіхом для виборчої справи.

ПЕРЕДВИБОРЧІ НАРАДИ В РОГАТИНЩИНІ.

Заходами Повітового Народнього Комітету в Рогатині відбулася дня 19. серпня ц. р. у *Лучинцях* в салі Народнього Дому велика передвиборча нарада. Проводив о. *дек. Яворський*. Змістовний реферат виголосив б. посол *Степан Кузик*, який насвітлив положення українського народу в чотирьох займанщинах, нашу дотеперішню політику в Польщі та вказував на потребу масової участи в теперішніх соймових виборах. У дискусії забирали голос: о. дек. Яворський, о. Заячківський і ст. Пархуць. Присутніх було коло 500 людей. Велика саля нововибудованого Народнього Дому не могла помістити всіх учасників. Відспіванням національного гимну закінчено нараду.

Тогож дня відбулася заходами П. Н. К. УНДО в Рогатині передвиборча нарада у *Фірлеєві*. Реферат виголосив *п. Роман Шенкірик*, адвокат з Рогатина. Промовець виєснив значіння соймового представництва для недержавної нації та взивав усіх масово взяти участь у голосуванні. В дискусії забирали голос самі селяни, які взивали громадянство взяти якнайактивнішу участь у виборах до сойму.

Того самого дня відбулася заходом о. пароха Скаскова передвиборча нарада в *Дібринові*. Змістовний реферат про положення українського народу в Польщі та вагу соймових виборів виголосив *о. Скасків*. По річевій дискусії зібрані ухвалили резолюцію із закликом взяти масову участь у виборах.

Заходом ПНК УНДО в Рогатині відбулися передвиборчі віча *в Бурштині* й *Підкамені* (31. VIII.) та в *Болшівцях* (1. IX.). Промовляли в Бурштині і в Болшівцях: канд. на посла рогатинської округи п. *Дмитро Великанович* і б. посол *п. Степан Кузик*; у Підкамені д-р *Семен Гладкий*, адвокат з Рогатина.

Починаючи від 1. IX. відбуваються в довколичних селах Рогатина передвиборчі наради, під проводом секретаря ПНК в Рогатині п. *Романа Шенкірика*, адвоката з Рогатина.

САМБІРЩИНА.

В самбірському повіті відбулося віче з участю кандидата 18. VIII. в *Дорожові*. На четвер 5. IX. скликано повітове окружне віче. Заходом Повітового Народнього Комітету відбулися передвиборчі наради в селах: *Корналовичі*, *Гординя*, *Сокарчиці* і *Білинка*, а також *Тагари* і *Білинка Велика*. Реферував *дир. Стебельський*. *М-р Іван Гут-Кульчицький* реферував на нарадах у *Бережниці*, *Блажові*, *Стриві* і *Зворові*. *Інж. Темнич* і *Чижович* у *Лютовиськах*, *Воньковичах*, *Биличах*, *Буковій*, *Рогізні*, *Ракові* й інших селах над Дністром.

СТАРИЙ САМБІР.

Дня 23. VIII. відбулися два віча в *Старім Самборі*, а саме вполудне для повіту, а вечором для інтеліґенції і міщан. Оба віча успішні.

Дня 27. IX. відбулася конференція мужів довіря, на якій розділено роботу по селах.

Крім цього 25. VIII. відбулося віче в *Старій Ролі*.

З ПЕРЕДВИБОРЧОГО РУХУ В ГРИМАЛОВІ.

Дня 5. серпня ц. р. відбулось у *Грималові* передвиборче віче суд. округи Грималів при участи понад 300 учасників. Проводив п. *А. Пісецький*, голова ПНК. Політичний реферат виголосив кандидат округи ч. 61. п. *ВасильБолюх*. В дискусії забирали голос: д-р Політило, п. Антонишин і п. Тильчак, взиваючи до громадної участи у виборах та до голосування нечеркаными картками. П. Яцишин з Глібова промовляв проти участи у виборах, після чого д-р Політило промовляв вдруге за участю у виборах і голосуванням згідно з дорученням ЦК УНДО, щоб дати доказ зрозуміння ваги положення і дисциплінованости. На вічу крім наших прихильників було кільканадцять малолітніх, що робили багато шуму. Заяви великої більшости присутніх і приняття відповідних ухвал дають запоруку, що виборці Грималівщини в дні 8. вересня з малими виїмками сповнять свій обовязок дисципліновано згідно з зазивом проводу УНДО.

Учасник.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10.

Українська пісня за останніх 80 літ.

Українська пісня напротязі 30 літ у виконанні Марії Сокіл з Антоном Рудницьким при фортепіяні буде чи не першою у нас спробою „історичного" концерту. На цьому концерті слухачі матимуть нагоду ознайомитися з розвитком нашої пісні в ріжних фазах, починаючи від Лисенка аж до творів останнього часу. У програму концерту ввійдуть поруч творів старших композиторів — Лисенка, Стеценка, Степового, Січинського, ще твори всіх тих сучасних українських творців обабіч Збруча, які внесли щось нове в нашу сольову вокальну творчість і причинились до її розвитку; отже твори: Людкевича, Барвінського, Н. Нижанковського, Наденека, Косенка, Мейтуса, Козицького, Туркевич-Лісовської, Рудницького, Лятошинського. Більшість цих творів виконають у нас вперше.

Новинкою буде й те, що цей концерт відбудеться у *великій салі Нац. Музею*, яка на спеціяльних пробах показалася незвичайно акустичною. Її обмежені розміри і мистецьке окруження оформленої вистави піднесуть настроєву і інтимну атмосферу цього історичного концерту.

Концерт „Українська пісня напротязі 30 літ" відбудеться безпосередньо після відкриття памятника Основникові Національного Музею перед відкриттям Ювилейної Вистави. Поіменні запрошення як карти вступу на Свято Ювилею Нац. Музею і відкриття вистави будуть одночасно важні і на концерт.

Остаточну програму подамо в черговому комунікаті.

СЕКРЕТАРІЯТ ВИСТАВОВОГО КОМІТЕТУ НАЦ. МУЗЕЮ.

Вил Роджерс про совітську Росію.

НЮ ЙОРК, 19-го серпня. (Вл. кор.) Американський гуморист, Вил Роджерс, що погиб трагічною смертю в Алясці, відвідав перед роком совітську Росію. Коли письменник Джек Лейт спитав його про враження з подорожі, Роджерс відповів: „Здається, що вони живуть там у Росії. Але за весь час мого побуту між ними я не бачив у нікого усмішки". Це друкують нюйоркські газети серед цілої повені споминів про Роджерса.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати поштовими марками.

Другий день женевського суду над Абісинією.

АБІСИНІЯ ВІДКЛИКУЄТЬСЯ ДО СОВІСТИ ЛЮДСТВА.

ПАРИЖ, 6. 9 ПАТ. 6. 9. Агенція Аваса повідомляє з Женеви, що не зважаючи на давніші здогади, ненадійно скликали засідання Ради Ліґи вчора на год. 18-ту. На тім засіданні Рада висухала реплїки абісинської делеґації, на передучорашню промову бар. Альойзія.

АБІСИНІЯ БОРОНИТЬСЯ ПЕРЕД ОБВИНУВАЧЕННЯМИ ІТАЛІЇ.

ЖЕНЕВА, 6. 9. ПАТ. Рада Ліґи зібралась учора в год. 19. Хід другого засідання 88 сесії Ради у справі італійсько-абісинського конфлікту такий:

Після короткої інавґурації голова Ґітацу дав голос абісинському повновласникові проф. Езе, що навязуючи до своєї промови на попереднім засіданні Ради пригадав, що **треба спішитись, бо Рада Ліґи є напередодні ектермінаційної війни, що може нині-завтра спалахнути.** Згідно з 15 статтею договору Ліґи Рада повинна зробити все, щоб мирно поладнати конфлікт та не можна застосувати тепер якоїсь довгої процедури, що її моглаб виконати Італія, щоб виповісти в найдогіднішій для себе хвилині війну. **Рада Ліґи мусить іще тієї сесії випрацювати й ухвалити успішні пропозиції,** що запобіглиб війні. Абісинський уряд не хоче тепер довгої дебати, тому потрібно не відповідає на нечувані італійські обвинувачення. Цю відповідь дасть пізніше, в передбаченім процедурою Ради речинці. Тепер абісинський уряд хоче тільки якнайрішучіше запротестувати проти підступу італійського противника, що, предкладаючи в останній хвилині повний обвинувачень меморіял, хотів заскочити Абісинію. Цей підступ, не виведе абісинського уряду з рівноваги. Ця елементарна й дитинна тактика полягає на тім, що на того, кого хочеться знищити або обрабувати, кидається наклепи. Французька пословиця каже: **„хто хоче втопити свою собаку, говорить, що вона скажена".** Італійський уряд хоче знищити Абісинію, тому каже, що вона заражена скажениною. Абісинія з погордою відкидає обвинувачення італійського уряду. Абісинія знає про те, що якби мала відповідну скількість зброї й муниції, то словні напади італійців не спричинилиб аґресії з боку Італії. На жаль **Абісинія не є достаточно озброєна й тому положення є таке грізне.** Італійський уряд хоче викинути Абісинію поза скобки права, щоб у такий спосіб скинути зі себе обовязуючі міжнародні зобовязання. Італія пригадує світові, що розпоряджає міліоном вояків і що кожна дискусія з Абісинією, як з рівним, ображує національну гордість італійського народу. Рада Ліґи повинна застановитись, чи Італія хоче ділати в користь цивілізації, коли хоче заволодіти абісинським народом, про якого відвагу й погорду смерти знає ввесь світ. Чи хоче створити могутню армію, якої моглаб ужити і в Африці і в Европі, щоб здійснити свої сни про могучість. Італійський уряд закидає Абісинії, що вона загрожує безпеці сусідів. На це абісинський уряд відповідає, що його ідеалом не воєнна окупація Абісинії, ані не те, щоб відривати дитину від домашнього огнища, коли тільки навчиться ходити й говорити, щоб виховувати її в дусі ненависти та приготовляти до майбутніх завоювань. Абісинський уряд не хоче для свого народу такої цивілізації. Зате звертається до Ліґи Націй, щоб порадила їй та помогла перевести вже зачаті реформи. Абісинія домагається від Ради, щоб заявила, чи держави, що не є змілітаризовані, можуть числити на успішну підтримку, яку запевнюють їм 10 і 15 статті договору. Врешті звертаючись до членів Ради Ліґи промовець заявив:

Панове, зясуйте собі найвищу смертельну небезпеку, що загрожує одному з членів Ліґи та може загрожувати теж світовому мирові.

АБІСИНІЯ ВІДКЛИКУЄТЬСЯ ДО СОВІСТИ ЛЮДСТВА, ЯКОЮ Є ЛІҐА НАЦІЙ.

Абісинія домагається, щоб не залишити держави, що є членом Ліґи й якої бут і незалежність загрожені, без підтримки. Не відмовте помочі Абісинії, тому, що вона є слаба, а її напасник могучий. Щоб не записала історія, що народи стероризовані, чи винуваті у спільництві чи врешті невблагані в своїм еґоїзмі покинули нарід, якого екзистенція була загрожена.

СОВІТИ БОЯТЬСЯ ВІЙНИ.

Після тієї промови забрав голос делеґат СССР. ком. Літвінов, що не погоджувався з італійськими арґументами на те, щоб Рада заявила своє незаінтересовання конфліктом. Побоюється теж, щоб війна не ослабила Ліґи та не викликала в Европі прецеденсу нових конфліктів, які загрожувалиб цій Европі, бо мир неподільний. Внутрішні устрої багатьох европейських держав є такі ріжні, що не можна їх між собою порівнювати. Договір Ліґи Націй не дозволяє обезцінювати одної держави другою з приводу її внутрішнього устрою, расових ріжниць і форм цивілізації. Щоб виховати запобігти народи є інші засоби як війна. Тому Літвінов пропонує Раді, щоб не боялась зусиль та прийняла кожне рішення, що моглоб запобігти війні між двома членами Ліґи.

ВНЕСКИ — НА СЛІДУЮЧІМ ЗАСІДАННІ.

По промові Літвінова предсідник ствердив, що більше ніхто не записавсь до голосу і пригадав, що Рада Ліґи є повідомлена про висліди париських переговорів та вислухала італійської заяви й абісинської відповіді. На кінець висловив надію, що на слідуючім засіданні зможе поставити внески у справі дальшого поступовання в тій справі.

Італія й Абісинія навипередки приготовляються до війни.

АБІСИНІЯ КУПУЄ ЗБРОЮ І ПЕРЕҐРУПОВУЄ ВІЙСЬКО.

РИМ, 6. 9. ПАТ. Згідно з вістками з Адіс Абеби Абісинія замовила зброї у Швайцарії на 2 міліони франків та в Зл. Державах на 50 тис. долярів. Крім цього великі замовлення поробила в Голяндії та інших державах. Італійські політичні кола заявляють, що якраз тоді, коли В. Британія має надію мирно полагоднати конфлікт, їх пресова агенція Райтера повідомляє, що абісинці горячково зброяться.

АДІС АБЕБА, 6. 9. ПАТ. Минулої ночі з нині вранці виїхало на кордон кілька поїздів з транспортом 1000 вояків, воєнним матеріялом та 100 мулами. Европейці далі виїздять з Абісинії. У вівторок має виїхати 40 німецьких родин.

ЛЬОНДОН, 6. 9. ПАТ. Райтер повідомляє з Адіс Абеби, що абісинський уряд заанґажував швайцарську військову місію, в якій буде кільканадцять старшин, здебільшого артилеристів.

До Адіс Абеби приїхали 4 французькі старшини. Мета їх приїзду невідома.

ДАЛЬШІ ІТАЛІЙСЬКІ ТРАНСПОРТИ.

НЕАПОЛЬ, 6. 9. ПАТ. Корабель „Дальматія" виплив учора до Східної Африки та забрав на своїм чердаку 500 вояків. „Літурія" відпливає нині з транспортом 3.000 леґіоністів. „Травіята" забере ескадри бомбовозів. „Полеско" і „Дандольо" відпливають з вантажними самоходами й воєнним матеріялом. „Ентеля", „Карлюцепо" і „Олімпія" забирають транспорт 500 мулів та воєнний матеріял.

ЛЬОНДОН, 6. 9. ПАТ. Райтер повідомляє з Каїру, що згідно з арабськими інформаціями Мусоліні наміряє змінити 10.000-ий відділ чорних військ в італійськім Сомалі, спроваджуючи з Тріполісу ще 10.000 муринських військ. Ті війська мають розпочати напад на Абісинію.

ЗАБЕЗПЕКА ПЕРЕД ВІЙНОЮ.

ЛЬОНДОН, 6. 9. ПАТ. Кореспондент „Дейлі Телеграфу" в Адіс Абебі довідується, що в Оґадені перепадують безперервні дощі. Ціла смуга території на кордоні італійського Сомалі стоїть під водою.

70 БРИТІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ ГОТОВИХ ДО БОЮ З ІТАЛІЄЮ.

Щоденник „Ґазета дель Пополо" повідомляє, що до Олександрії приїхав британський корабель „Сесіліян Прінсес" зі 70 військовими літаками, які призначені для повітряної фльоти в Єгипті. Ці літаки перевезли з поспіхом з порту в Олександрії на летовище в Абукірі, де їх змонтувало негайно 200 інжинирів. Тим сам корабель привіз багато панцирних самоходів, які можуть їхати не тільки на шосах і гостинцях, але також по пустині. Анґлійці ведуть переговори з митною владою

Японія з Кореєю начислює понад 100 міліонів населення.

ТОКІО, 6. 9. ПАТ. Останні статистичні обчислення вказують, що Токіо має 6,200.000 мешканців. Населення Японії з Кореєю сягає понад 100 міліонів населення.

в Олександрії у справі приміщення британської муніції, харчів і т. д. в олександрійських магазинах.

Італійські кола підкреслюють, що В. Британія підготовляється до війни. Чи проти Італії? — запитує італійський щоденник

САНКЦІЇ 56 НАЦІЙ РЯТУЮТЬ МИР.

ЛЬОНДОН, 6. 9. ПАТ. „Таймс" пише, що становище Італії, яка відкидає дискусію з Абісинією у Лізі Націй не дасться осягнути в піддержкою Італії для Абісинії, коли вона зголосила, що приступає до Ліги Націй. Велика частина італійського меморіялу про відносини в Абісинії правдива. Але перед 12 роками італійські закиди були ще більше правдоподібні — проте Італія піддержувала Абісинію щоб її приняли до Ліги Націй. „Дейлі Геральд" пише, що санкції 56 націй булиб однозначні з вдержанням миру.

ВЕЛИТЕНСЬКІ ЗАКУПИ ІТАЛІЇ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, 6. 9. ПАТ. Італія закупила у Злучених Державах в останніх 6 місяцях коло 150.000 тон заліза. В тім самім часі минулого року закупила 97.000 тон. Одночасно Італія закупила багато ріжних спрівців, бензини й оливи, більшу кількість спеціяльної сталі, якої вживають до виробу стрілен. Також закупила мідь, машини, приладдя, бавовну і харчеві консерви. Італія платить грішми в Ню Йорку з хвилиною доставки товару до Італії.

ІТАЛІЯ ОБРАЗИЛАСЬ І НЕ ВІЗЬМЕ УЧАСТИ В ЗАСІДАННІ РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 6. 9. ПАТ. Рада Ліги Націй зійдеться нині в год. 5-ій пополудні на тайне засідання, опісля відбудеться прилюдне засідання.

Райтер повідомляє, що італійський делегат бар. Альоїзі склав на руки ґенерального секретаря Ліги Авеноля формальну жалобу в приводу тону промови представника Абісинії проф. Езе. Проф. Езе відмовився наново зредаґувати свою промову або перепросити.

ЛЬОНДОН, 6. 9. ПАТ. Райтер повідомляє: В Женеві переконані, що Італія не візьме участи в засіданні ради Ліги Націй. Італія далі відкидає всі кандидатури до комітету референтів і не погоджується на підтягнення італійсько-абісинського конфлікту під який-небудь параґраф. Альоїзі виступив теж проти большевицької кандидатури за вчорашню промову ком. Літвінова і проти кандидатур менших держав, які заняли рішуче становище в справі італійсько-абісинського конфлікту. Лявель, мін. Бек і Тевфік Арас розійшлись в 12 год. без ніякого вирішення справи. Більшість держав не згодилась вислати своїх репрезентантів до проектованого комітету пятьох, бо не хочуть брати на себе такої великої відповідальности.

ДО БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

Дня 31. 8. ц. р. арештовано і відтак вивезено до Берези Картуської м-ра прав і теольоґії Петра Саноцького з Тартакова і б. студ. прав Івана Климова з Сільця Белзького сокальського повіту.

НОВИНКИ

— **Переконайтеся,** що найкращі і найдешевші шкільні зшитки, бруліони, бльоки, механ. олівці, ручки до наповнювання, шкіряні течки на книжки, торби й інше шкільне приладдя тільки в одинокім українськім складі паперу **Союзний Базар,** Львів, Руська 20. 2—3

— **Куди в неділю?** Загально відомо, що найкращим прогульковим місцем околиць Львова є Брюховичі. Там для численних прогульковців і гостей улаштувала „Кома", кооператива службовиків „Маслосоюзу" Молочарню. Вона стала збірним пунктом для всіх, що бажають відпочинку і приємної розради та ціллю для улаштування численних збірних прогульок. Таку прогульку улаштовує в неділю 8. ц. м. Краєве Туристичне Т-во „Плай" зі Львова в год. 14 і запрошує всіх охочих. Збірка при кінцевій стації 10 на Замарстинові.

— **Тягнення 3-проц. Інвест. Позички.** 2-ий день тягнення 3 проц. Прем. Інвест. поз. По 2000 зол. Ч. серії 59, ч. об. 5; Ч. серії 264: ч. об. 24; Ч. серії 344; ч. об. 24; Ч. серії 555, обл. 30; С. 1044, О. 7; С. 1059 О. 42; С. 1280. О. 41; С: 1451, О: 6; С: 1574, О. 3; С. 1662, О. 42; С. 2953, О. 17; С. 1729, О. 1; С. 2421, О. 24; С. 1798, О: 10; С. 2022 О. 47; С. 2722 О. 17; С. 2141 О 24; С: 2667 О. 49; С. 2677 О. 45; С. 2744 О. 47; С. 3100 О: 2; С: 3320 О. 3; С. 3478 О. 6; С. 3647 О. 10; С. 3920 О: 46; С: 4035 О. 30; С. 4040 О. 4; С. 4045 О. 13; С. 4270 О: 17; С: 4682 О. 44; С. 5140 О. 26; С. 5184 О: 46; С: 5098 О. 32; С. 5178 О. 4; С. 5181 О. 41; С: 5341 О: 24; С. 5426 О. 41; С. 5469 О. 13; С. 5457 О: 48; С. 5527 О. 32; С. 6237 О. 24; С. 7161 О: 49; С: 6303 О. 2; С. 6575 О. 5; С. 7328 О. 44; С. 6914 О. 6; С. 7075 О. 2; С. 7055 О. 5; С. 7124 О. 1; С. 7228 О. 7; С. 7301 О. 45; С. 7507 О. 8; С. 7606 О. 32; С. 7723 О. 1; С. 8138 О. 30; С. 88720 О. 30; С. 8541 О. 19; С. 8903 О. 4; С. 8845 О. 30; С. 8925 О. 35; С. 9055 О. 17; С. 9103 О. 46; С. 9277 О. 19; С. 9440 О. 42; С. 9795 О. 26; С. 10083 О. 4; С. 10123 О. 35; С. 10199 О. 45; С. 10026 О. 1; С. 10368 О. 8; С. 10402 О. 1; С. 10429 О. 32; С. 10900 О. 10; С. 10903 О. 46; С. 11367 О. 4; С. 11127 О. 49; С. 11410 О. 47; С. 11421 О. 39; С. 11266 О. 48; С. 11957 О. 19; С. 12469 О. 19; С. 12749 О. 32; С. 13016 О. 42; С. 13507 О. 4; С. 13585 О. 7; С. 14100 О. 13; С. 14288 О. 8; С. 13502 О. 32; С. 14375 О. 46; С. 14518 О. 24; С. 15228 О. 1; С. 15119 О. 8; С. 15404 О. 35; С. 15579 О. 8; С. 15823 О. 5; С. 15885 О. 49; С. 16134 О. 44; С. 16517 О. 41; С. 16747 О. 6; С. 16837 О. 10; С. 16646 О. 10; С. 16704 О. 26; С. 17101 О. 42; С. 17793 О. 48; С. 17843 О. 32; С. 17988 О. 13; С. 17638 О. 38; С. 18155 О. 32; С. 18315 О. 19; С. 18361 О. 41; С. 18392 О. 46; С. 18827 О. 48; С. 18861 О. 2; С. 18931 О. 90; С. 18995 О. 32; С. 1951 О. 17; С. 19404 О. 10; С. 20217 О. 13; С. 20254 О. 13; С. 20435 О. 44; С. 20469 О. 47; С. 20608 О. 47; С. 21204 О. 7; С. 21496 О. 35; С. 21574 О. 46; С. 21906 О. 26; С. 22206 О. 30; С. 22254 О. 6; С. 22547 О. 13: С. 22817 О. 24; С. 22994 О. 24. — По 1.000 зол. 2508 О. 27; С. 2914 О. 36; С. 2945 О. 3; С. 3067 О. 35; С. 3130 О. 35; С. 3248 О. 11; С. 3326 О. 11: С. 3416 О. 45; С. 3523 О. 18; С. 3587 О. 18; С. 3834 О. 3; С. 4021 О. 27; С. 4021 О. 45; С. 4093 О. 18; С. 4120 О. 3; 4277 О. 36; С. 4461 О. 21; С. 4402 О. 27; С. 4502 О. 3; С. 4585 О. 35; С. 4668 О. 35; С. 4862 О. 18; С. 4809 О. 39; С. 5075 О. 27; С. 5024 О. 36; С. 5199 О. 45; С. 5646 О. 27; С. 5652 О. 27; С. 5880 О. 36; С. 5921 О. 3; С. 5989 О. 21; С. 6012 О. 27; С. 6074 О. 3; С. 6083 О. 27; С. 6167 О. 49; С. 6200 О. 45; С. 6351 О. 27; С. 6432 О. 35; С. 6514 О. 21; С. 6596 О. 11; С. 6873 О. 27; С. 7293 О. 21; С. 7369 О. 3; С. 7506 О. 18; С. 7581 О. 49; С. 7584 О. 17; С. 7771 О. 49; С. 7972 О. 11; С. 7840 О. 49; С. 7264 О. 21; С. 8164 О. 36; С. 8322 О. 27; С. 8516 О. 39; С. 8526 О. 21; С. 8551 О. 35; С. 8782 О. 11; С. 8899 О. 45; С. 9015 О. 18; С. 9292 О. 35; С. 9702 О. 39; С. 9608 О. 35; С. 9681 О. 18; С. 943 О. 11; С. 9835 О. 39; С. 9957 О. 45; С. 10063 О. 35; С. 10189 О. 11; С. 10520 О. 3; С. 10568 О. 18; С. 10912 О. 11; С. 10961 О. 18: С. 11140 О. 27; С. 11248 О. 39; С. 11259 О. 18; С. 11286 О. 39; С. 11299 О. 27; С. 11337 О. 49; С. 11400 О. 45; С. 11590 О. 35; С. 11623 О. 27; С. 11791 О. 11; С. 11954 О. 45; С. 11939 О. 21; С. 12024 О. 21; С. 12116 О. 49; С. 12267 О. 39; С. 12277 О. 27; С. 12302 О. 11; С. 12543 О. 3; С. 12556 О. 11; С. 12623 О. 49; С. 12763 О. 18; С. 12806 О. 11; С. 12857 О. 27; С. 13093 О. 3; С. 13115 О. 49; С. 13432 О. 39; С. 13524 О. 21: С. 13545 О. 11; С. 13637 О. 35; С. 13890 О. 27; С. 13983 О. 49; С. 14224 О. 36; С. 14388 О. 11; С. 14402 О. 49; С. 15237 О. 11; С. 15317 О. 11; С. 15363 О. 35; С. 16214 О. 21; С. 16344 О. 27; С. 16664 О. 45; С. 16721 О. 49; С. 16754 О. 39; С. 16985 О. 11; С. 17043 О. 27; С. 17196 О. 45; С. 17352 О. 49; С. 17246 О. 36; С. 17948 О. 21; С. 18028 О. 21; С. 18090 О. 35; С. 18061 О. 11; С. 18350 О. 11; С. 18461 О. 49; С. 18630 О. 27; С. 18760 О. 36; С. 18871 О. 35; С 15936 О. 36; С. 19282 О. 39; С. 79023 О. 36; С. 19347 О. 45; С. 19408 О. 11; С. 19436 О. 18; С. 19456 О. 3; С. 19622 О. 3; С. 19702 О. 39; С. 19950 О. 27; С. 20008 О. 39; С. 20157 О. 49; С. 20143 О. 59; С. 20414 О. 11; С. 20955 О. 39; С. 20998 О. 21; С. 21185 О. 21; С. 21231 О. 3; С. 21264 О. 18; О. 21557 О. 45; С. 22098 О. 36; С. 22019 О. 27; С. 22189 О. 27; С. 22422 О. 1; С. 22457 О. 36; С. 22528 О. 45; С. 22545 О. 45; С. 22607 О. 49; С. 22795 О. 21.

— **В нинішнім тягненні кл. льотерії** впали такі виграні: По 50.000 зол. — 86597, 100769, 131710. По 10.000 зол. — 145542, 130178, 89258. По 5.000 зол. — 79553, 99215, 117770, 173379, 183305. По 2.000 зол. — 11035, 18430, 31805, 43310, 46797, 50313, 52455, 54156, 77355, 81113, 90888, 98695, 111683, 114530, 130146, 132936, 150684, 152411. По 1.000 зол. — 33471, 35332, 4282, 46314, 49109, 51474, 60444, 64472, 71189, 71950, 76309, 84073, 84979, 86759, 90030, 92101, 95056, 95490, 97782, 100285, 108382, 122437, 127582, 128317, 129210, 140709, 154674, 160655, 160768, 165221, 165485, 166293, 172880, 174497, 176917.

— **Свято селянки.** Філія „Союзу Українок" у Рогатині при співучасти Кружків „С. У." уладжує в неділю 15. вересня ц. р. на громадській площі (Зарваниця) у Рогатині велике повітове свято селянки. Вранці в год. 7. на майдані української ґімназії відбудеться збірка всіх кружків „С. У.", спільні вправи. В год. 8.30 вийде похід з майдану вулицями міста на площу „Зарваниця", де відправлять в год. 9.30 Соборну Службу Божу. В год. 11.30 відбудеться віче. Пополудні в год. 14 відбудеться дефіляда кружків „Союзу Українок", в год. 14.30 масові вправи 23-х кружків „С. У.", в год. 16.30 Академія на площі з ріжноманітною програмою. В год. 8.30 вечором у салях ґімназії відбудуться народні вечерниці. На випадок непогоди свято відбудеться у чергову неділю 22. вересня ц. р.

— **Арештування.** По переведенні ревізії дня 1. серпня ц. р. поліція арештувала студ. Романа Степанюка і селянина Василя Мусія обох з Боратина, сокальського повіту.

— **До Берези Картуської.** Дня 1. вересня арештували в Перемишлі студ. Ґута зі Смолина, повіт Рава Руська і привезли його на комісарят поліції до Рави Руської. Звідти по короткому передержанні вечором того самого дня вивезли його до табору відокремлених у Березі Карт. В Білостоці поліція перевела ревізії у членів ендецької орґанізації і кільканацятьох арештувала. Одного з них, Чеслава Серватка, провідника ендецької партії в білостоцькій окрузі, вивезено до Берези Картуської.

— **Реформа ґімназій.** Реформа вселюдного шкільництва в Польщі переведена ц. р. до кінця. Зате в ґімназіях реформа доходить тільки до давної пятої кляси, тепер третьої нового типу. Ґімназійна молодь, що не перейшла з кінцем шкільного року до 6-ої кляси, і повторює науку, обнята теж реформою шкільництва. З цього приводу з деякими труднощами стрінеться молодь в ґімназіях математично-природничого типу, яких програми не знають науки латинської мови. Учні й учениці V. кл. давної математично-природничої ґімназії, які не перейшли до VI. кл. і тепер знайшлися в III. кл. нової ґімназії, обовязані впродовж нового шкільного року опанувати латинську мову в обсязі, передбаченім для III. кляси. Якщо число таких учнів мале, наука відбуватисьме одинично, але під опікою школи, колиж скількість тих учеників буде більша, в окремих ґрупах. В однім і другім випадку вони не братимуть участи в нормальній науці латинської мови цілої кляси.

СПОРТ.

ЧОРНІ — УКРАЇНА.

Товариські змагання цих дружин відбудуться в суботу 7. ц. м. на грищі Чорних. Початок змагань в год 4. попол. Ціни вступу найнижчі.

ЛУГ (ЛЬВІВ) — ЛУГ (ЯНІВ).

Товариські мячеві змагання (відплатні) цих дружин відбудуться в неділю 8. ц. м. на грищі „Стшельца" в Янові. Початок в год. 2.30 попол.

З ПЕРЕМИСЬКОЇ ОКРУГИ У. С. С.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сокіл — У. С. К. 0:3 вок-овер.** Змагання за мистецтво А-кляси. Сокіл не повідомив на час про змагання дружину У. С. К., тому як господар програв їх вок-овером. По цій програній занимає Сокіл у табелі останнє місце (5 пунктів). У товариських змаганнях Сокіл виграв з У. С. К. дуже високо, бо 7:0 (4:0). Судия п. Федак.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Спартак — Беркут 7:1 (4:1).** Висока програна Беркута, який у другій половині грав у девятку, маючи двох розбитих грачів. Судия мґр М. Редька.

КОРОВНИКИ. **Кармелюк — Степ 4:1 (2:0).** Змагання товариські, в яких Кармелюк переміг А-клясову дружину Степу. Судия п. Ральо А.

НОВІ СВІТОВІ РЕКОРДИ.

На пливацьких змаганнях у Льондоні незнаний ближче у спортовому світі англієць Джордж Бокер здобув на 100 ярдів (1 ярд = 0·9144 м.) фантастичний час 49·9 секунд. Дотеперішній світовий рекорд мав славний Вайсмілер з 51 сек.

Знаменитий час у бігу на 25 англійських миль здобув у Гельсінгфорсі фінляндець Франс Лят. Той дистанс він перебіг у 2:27.47, наближуючись таким чином до світового рекорду італійця Фанелія, що має 2:26·18,8.

Доволі незвичайний рекорд здобув один з копунів англійського клюбу „Дербі кавнті" Блюмер. Досі у змаганнях за мистецтво Ліґи він стріляв 352 воріт, а в міжнародніх змаганнях 28 воріт. Рекордистом в історії англійського копаного мяча є теж Дін, що в 1928 р. стріляв 60 воріт у 39 метчах та Мек Фаділен, що стріляв 53 воріт у 34 змаганнях.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 7. IX. год. 8, веч опера „Аіда" Неділя, 8. IX. год. 3.30, ціни найнижчі, „Оборона Кейсової; год. 8. веч. „Авантюра в раю".

Театр Ріжнородностей.

Субота, 7. IX. год. 8 веч. „Мій коханий курнику". Ціни найнижчі.

Неділя, 8. IX. год. 8. веч. Познанська оперетка „Країна усміху".

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конг-Конга": „Лови на тигра".

АПОЛЬО: „Революція в царстві вальса".

АТЛЯНТІК: „Авдієнція в Ішлю".

ВАНДА: „Велика княжна Олександра" і ревія „Божок полудневого моря".

ҐРАЖИНА: „Сестра Марта є шпіоном?"

КАСІНО: „20.000 літ у Сінг-Сінг".

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Мала неня" (з Франціскою Ґаль).

МАРУСЕНЬКА: „Мала неня" (з Франціскою Ґаль).

МІРАЖ: „Гарна як світ".

МУЗА: „Добра ворожка".

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Мрійливі уста" (з Ел. Берґнер).

ПАН: „Мальована заслона" (Ґрета Ґарбо".

РАЙ: „Нуждарі", „Париж у вогні" (дві серії разом).

СВІТ: „Римські скандали", „Передмістя".

СОНЦЕ: „Король циганів", „Ярмарок кохання".

СТІЛЬВЕ: „Чорна перла", ревія: „Те, що найцікавіше".

УТІХА: „Месник прерії" та ревія.

ХИМЕРА: „Бабуна" (фільма з життя муринів плем. Банту).

Закордонне радіо.

Субота, 7. вересня 1935.

Відень (506,8) 11.00, 13.10, 15.20 Концерт. 19.10 Сп. турнір, 21.00 Мельодії та пісоньки, 22.45 Танцові й фільм. мельодії. **Брно** (325,4) 17.40 „Віденська кров" оп. Штравса. 18.45 Нар. пісні. **Прага** (470,2) 12.30 Легка музика, 16 30 Джез. **Париж** (1648) 20.00 Пісні. **Білгород** (437,3) 13.15 Сп. ресітадь, 20.09 Рос. і циг. пісні, 23.00 Нар. пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Давня танк. музика, 18.15 Вес. муз. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Муз. всячина, 20.10 Вес. вечір. **Ляйпціґ** (382,2) 20.10 „Дер Фельдпредіґер" оп. Мілекера. **Мінхен** (405,4) 15.15 Шопенові твори, 18.30 Пісні. **Будапешт** (250,5) 17.30 Легка музика, 19.15 Циг. музика. **Міляно** (221,2) 11.30 Популярна музика, 13.10 Квартет. 19.15 Муз всячина. **Рим** (420,8) 20.40 „Ля Бізбетіка Домата" оп. Берзіка.

Неділя, 8. вересня 1935.

Відень (506.8) 11.45 Симф. концерт. 15.40 Симф. квартет, 17.50 Розр. концерт, 22.25 Форт. твори Брамса. **Прага** (470.2) 7.00, 11.20 Концерт. 9.15 Скрипка. 9.45 Пісоньки. **Париж** (1648) 14.45 Пісні. 17.00 Концерт. 20.00 Сп. ресітаяь. **Білгород** (437.3) 12.00, 20.00 Нар. музика, 13.15 Арії та пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Давні й нові пісні та танки. 18.00 Пісні й рецитації, 20.00 Вес. оп. фрагменти. **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.30 Вес. концерт. **Кельн** (455.9) 10.30 12.00 Музика. **Мінхен** (405,4) 15.05 Форт. ресітаяь. **Будапешт** (550,5) 15.45 Легка форт. музика. 18.30 Циг. музика, 20.00 Оперетові мельодії. **Міляно** (221.2) 13.10 Концерт. 20.40 „Жакері" оп. Марінуцці. **Рим** (420,8) 17.30 Легка музика. 22.40 Концерт орх.

Львівське радіо.

Субота, 7. вересня 1935.

3.23 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.25 Хвилина для жінок, 13.30 Найгарніша гр. пл., 14.30 Сальон. музика з гр. пл. 15. Рецитація прози, 15.45 Біржа, 15.25 Польська морська торговля, 15.30 Концерт солістів (Оз Карпатський барит.), 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Музика з гр. пл., 16.30 Техн. скрипька, 16.45 Вся Польща співає. 17.50 Сандомир, 18.00 Для ст. дітей: Біг на 1000 м., 18.30 Огляд видавництв, 18.40 Сільва рерум. мист. життя, 18.45 Легка музика, 19.00 Дух Чорногори (фрагм. із пов. Н. Беняша), 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Спорт. вістки, 20.00 Оперетова музика 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Польські морські шляхи, 21.30 Вес. Сирена: Процес графоманів, 22.00 Концерт орх.; спів Бовр-Пшеменецька (сопр.). 23.05 Забутий „Зелений Бальоник", 23.20 Танк. музика з гр. пл.

Неділя, 8. вересня 1935.

9.00 Ранішня авд. 9.03 Хліборобська газетка. 9.15 Музика з гр. пл., 10.05 Богослуження. хор. муз. з гр. пл., 11.57 Сигнал часу. 12.03 Театр. огляд. 12.15 Муз. поранок; у перерві ок. 13.00 Театр Уяви: „Верховинці" Коженьовського. 14.00 Із Холмщини (фрагм. із книжки В. Реймонта). 14.20 Легка музика з гр. пл. 15.00 Хліборобська скрипька, 15.15 Пісоньки — хор. із гр. пл., 15.35 Характеристичні твори з гр. пл. 16.15 Тріо. 16.45 Холмські пісні. 17.00 Танк. музика. 17.20 Муз. авд. 17.40 Скрипка. 18.10 Театр Уяви: „Найщасливіша людина в світі" Й. Маена, 19.10 Реклям. концерт. 19.25. 21.45 Спорт. вістки. 19.30 Концерт солістів із гр. пл., 19.45 Белетр. новини. 20.00 Концерт орх., 20.45 Вийняти з творів Й. Пілсудського. 20.50 Веч. денник. 21.00 На веселій львівській хвилі. 21.30 На бурштиновому побережжі, 22.00 Концерт орхестри воєнної маринарки. 23.05 Мандрівка по Европі: Ідемо до Німеччини! (муз. авд. із гр. пл.). r

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у Львові у приватних оборотах 5.26—5.29 зол.

Нім. марка 1·58—1·65, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінги 26·15—26·30, австр. шілінги 99·50 — 102, чеські корони 20·50—21·50, рум. леї 28·50—29·50, ліри 38·50—41·00.

Золото: Доляри 9.00—9·05, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60 — 4·70, 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 ґр ср. 0·07—0·08.

Преміївки.

Долярівки 52·50 — 54·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 41·25—43·00.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·50—45·00, 5 проц. дол. Б. Г. 53·00—54·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41·50—43·00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44·50—46·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50·50—52·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 6-го вересня п. р. кооперативам платив за льоко Львів

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . . .	2·30 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз в опакуванням	2.34·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·50 „
1 л. молока	0·13 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	3·00—3·10 „

Пастеризоване молоко в доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Ціни на масло, молоко, сметану і яйця не змінились.

Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 6. IX. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 80 дкг.	за 1 кг.	0·80 зол.
Мол. одпор. кури I. кл.	„	0·90 „

Птицю приймає в кількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.